

'Cal que l'administració formi les institucions i els tècnics per implementar la rehabilitació'

**ALBERT
PUNSOLA**

(/AUTOR/ALBERT-

PUNSOLA-44)

Periodista

Periodista

21/07/2014

López Plazas és docent habitual en l'àmbit de la sostenibilitat i eficiència energètica en col·legis professionals com el d'arquitectes (COAC) o el d'aparelladors, arquitectes tècnics i enginyers d'edificació (CAATEEB). En aquesta entrevista, part del nostre especial sobre el tema, desplega el seu coneixement i la

seva mirada crítica sobre la matèria i explica el llarg camí que queda per recórrer en la millora de l'eficiència energètica a través de la rehabilitació.

(F)

A nivell popular rehabilitar un edifici encara s'associa amb un resultat principalment estètic, però quin és l'impacte de la rehabilitació en el consum energètic d'un edifici?

La realitat és que gairebé el 60% dels edificis existents van ser construïts abans que existís qualsevol normativa que exigís mínims de eficiència energètica, i la normativa que ha anat apareixent des de 1979, incorporant lentament exigències que en alguns casos han estat mínimes. En aquest context, l'actuació en rehabilitació sobre el parc edificat, sempre que es plantegi amb objectius d'eficiència energètica, té un potencial enorme de reducció del consum.

¿Pot arribar un edifici antic a tenir un comportament energètic tant bo com un de nova construcció que compleixi amb els estàndards més elevats? O aquest és un objectiu impossible malgrat que s'hi inverteixi molt?

És un objectiu assumible però que inevitablement estarà lligat, d'una banda, a les característiques de l'edifici en el qual s'estigui intervenint i a l'estat en què es trobi, i d'una altra banda als objectius en termes de prestacions o condicions d'habitabilitat que es vulguin obtenir, com per exemple el confort. Les dues variables condicionaran de manera significativa la inversió de recursos.

Aïllaments? Il·luminació? Ascensors? Calderes? Quins són els elements clau en què cal incidir per millorar el comportament energètic a l'hora de rehabilitar?

Tots aquests són elements clau, però indubtablement la prioritat hauria de ser reduir les necessitats a cobrir; en definitiva reduir la demanda. Per posar un exemple senzill, abans de canviar la caldera per una de més eficient, caldria veure si és possible evitar la pròpia caldera, o a banda de posar-ne una de més eficient que també sigui de menor potència. Això s'aconsegueix actuant primer des de les estratègies passives com són millorar la pell de l'edifici (murs, cobertes, finestres, etc.).

(F)

Si hagués de fer un diagnòstic global sobre la situació actual del Parc d'edificis de Catalunya en el moment actual en relació a l'energia, seria un diagnòstic més aviat positiu o més aviat negatiu?

Lamentablement seria més negatiu que positiu. Igual que a nivell estatal el volum d'edificis construïts abans de l'existència de normativa tèrmica és molt elevat i la qualitat de la rehabilitació feta fins ara no ha estat la millor possible. Les estadístiques de la certificació energètica d'edificis corroboren que sí que hi ha un interès per millorar la situació, i prova d'això són els esforços per implantar la pròpia certificació en què Catalunya ha estat una comunitat que ha "tirat del carro", tot i que la qualitat dels certificats o la seva utilitat sigui manifestament millorable.

Com valora l'impacte que el Codi Tècnic de l'Edificació ha tingut en aquest àmbit? Ens ha fet avançar o ha estat insuficient?

Indubtablement ha suposat un avenç respecte al que hi havia abans, però el rigor en l'aplicació i el nivell d'exigència comparat amb els països del nostre entorn fan que aquest avenç sigui realment insuficient. Els objectius que s'han marcat des d'Europa, i que se situen en la línia dels edificis de consum energètic mínim, són un bon referent que hauria de marcar les tendències futures de les nostres normatives.

¿Quin tipus de mesures caldria prendre per part de l'administració perquè hi haguessin més iniciatives en el terreny de la rehabilitació?

El primer que pot fer l'administració és facilitar en lloc d'obstaculitzar. Tenim iniciatives que vénen de la pròpia administració i el que cal fer és simplement facilitar la seva posada en pràctica. Per exemple, la **Llei 8/2013 de rehabilitació, regeneració i renovació urbana** aprovada l'any passat, "obre joc" en el sentit d'incorporar l'eficiència energètica com a criteri de rehabilitació, eliminant barreres i facilitant-ne la implementació. Cal que l'administració formi les institucions i els tècnics que han de posar aquesta norma en pràctica perquè s'interpreti i s'apliqui d'acord amb els objectius que la inspiren. No cal que l'impuls que de l'administració es tradueixi només en subvencions o ajudes, tot i que també són necessàries, és clar!

(F)

Quin país o model podríem copiar perquè funciona bé en aquest àmbit?

Més que copiar a ningú potser el més senzill seria aprofitar els impulsos que la Unió Europea es dona en aquesta matèria. No es pot justificar que les directives europees d'eficiència energètica es traslladin de la manera que s'està fent a nivell estatal, amb enormes retards, sense rigor i sense una estructura de seguiment i retroalimentació clara. Espanya va tenir un retard de més de 6 anys a la transposició de la [directiva EPBD de 2002](http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2003:001:0065:0071:ES:PDF) (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2003:001:0065:0071:ES:PDF>), de fet es va acabar de traslladar a la legislació estatal quan ja havia estat superada per la [directiva EPBD 2010](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/PDF/?uri=CELEX:32010L0031&from=es) (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/PDF/?uri=CELEX:32010L0031&from=es>), això ha suposat l'aplicació tardana i difusa de temes tan importants com la certificació energètica d'edificis. Altres temes com la definició i implementació dels [edificis de consum gairebé nul-NZEB](http://www.cilma.cat/wp-content/uploads/2013/09/04_Guia_nZEB_PAES_set_CAT.pdf) (http://www.cilma.cat/wp-content/uploads/2013/09/04_Guia_nZEB_PAES_set_CAT.pdf) semblen estar condemnats a la mateixa dinàmica.

(F)

Com ha influït i està influïnt la crisi en la millora energètica del parc d'edificis existents? El cost de rehabilitar és realment tan elevat com molt sovint s'afirma?

La crisi ha "servit" per posar en valor la cultura de l'estalvi, de l'austeritat. Abans de la crisi semblava que l'energia era gratis o que el subministrament energètic era inesgotable. El cost de la rehabilitació, com tantes coses de la vida quotidiana, es percep diferent segons la manera en què s'explica. Si només es compten els costos d'inversió, probablement rehabilitar sigui més car que començar de zero, però si es consideren totes les fases que contempla el cicle de vida d'un edifici, els costos de construcció, explotació, manteniment i tots els recursos i residus que es comprometen en cada fase, si es compta tot això, la rehabilitació és una opció més que viable, seria probablement de les més competitives.

¿Podria descriure una o dues rehabilitacions d'edificis que s'hagin fet a Catalunya en els darrers anys i que siguin exemplars des del punt de vista energètic?

Abans de respondre crec que és important esmentar que falten dades estadístiques consolidades i accessibles sobre el consum dels edificis a Catalunya i la seva evolució en el temps. Dit això em sembla interessant destacar un parell de exemples. En l'àmbit de l'habitatge, crec que és important l'esforç de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya per portar a terme actuacions de rehabilitació amb criteris d'eficiència energètica. El cas dels habitatges de **Can Jofresa**, a Terrassa, crec que és un exemple remarcable amb resultats molt positius, tot i les dificultats que suposa una actuació d'aquesta escala. En l'àmbit dels edificis terciaris, penso que els treballs de rehabilitació del recinte de l'**Hospital de Sant Pau** han produït alguns exemples d'actuacions en els pavellons que són realment interessants, en un context de molta complexitat per les característiques específiques d'aquests edificis i el nivell de protecció que tenen. Cal recordar en aquest sentit que són Patrimoni de la Humanitat. En ambdós casos em sembla interessant ressaltar no només l'actuació i els resultats concrets assolits, sinó el seu caràcter de referència pel que fa a la forma d'abordar aquest tipus d'intervencions.

Etiquetes: [Catalunya](/etiquetes/catalunya) (/etiquetes/catalunya)

Share 0

Tuit

 (<https://plus.google.com/share?url=https%3A//www.sostenible.cat/entrevista/cal-que-ladministracio-formi-les-institucions-i-els-tecnics-per-implementar-la-1>)

 (<https://www.sostenible.cat/print/entrevista/cal-que-ladministracio-formi-les-institucions-i-els-tecnics-per-implementar-la-1>)

Relacionats

Butlletí

Correu electrònic *[Enviaments anteriors \(/newsletter/sostenible\)](/newsletter/sostenible)

(/)

Revista de la **xarxa** de ciutats
i pobles cap a la sostenibilitat

**Diputació
Barcelona**

<http://www.diba.cat>[Arxiu \(/arxiu\)](/arxiu)[Continguts per categoria \(/tagclouds/chunk/3\)](/tagclouds/chunk/3)[Continguts per etiqueta \(/tagclouds/chunk/1\)](/tagclouds/chunk/1)[Continguts per municipi \(/tagclouds/chunk/2\)](/tagclouds/chunk/2)[Avís legal \(http://www.diba.cat/avislegal\)](http://www.diba.cat/avislegal)[Contacte \(/formulari/contacte\)](/formulari/contacte)[RSS \(https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=\)](https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=)<https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888><http://www.twitter.com/xarxasost><http://youtube.com/xarxasost>[\(rss.xml\)](#)